



Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) NUTARTIS

2015 m. rugsėjo 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Direktyva 2005/29/EB — Vartotojų apsauga — Nesąžininga komercinė veikla — Kainų sumažinimas — Referencinės kainos žymėjimas arba vaizdavimas“

Byloje C-13/15

dėl *Cour de cassation* (Prancūzija) 2014 m. rugsėjo 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. sausio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Cdiscount SA

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, p. 22) aiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas baudžiamojoje byloje prieš *Cdiscount SA* (toliau – *Cdiscount*), kurioje bendrovė kaltinama referencinės kainos nenurodymu vykstant pardavimui sumažintomis kainomis savo elektroninės prekybos svetainėje.

* Proceso kalba: prancūzų.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 6, 8 ir 17 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(6) Ši direktyva <...> suderina valstybių narių įstatymus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, įskaitant nesąžiningą reklamą, tiesiogiai pažeidžiančią vartotojų ekonominius interesus, ir tuo pačiu netiesiogiai – teisėtų konkurentų ekonominius interesus. Ji netaikoma ir neturi poveikio nacionaliniams įstatymams dėl nesąžiningos komercinės veiklos, pažeidžiančios tik konkurentų ekonominius interesus arba susijusios tik su prekybininkų sandoriais; <...> visapusiškai atsižvelgiant į subsidiarumo principą, valstybės narės, jeigu jos taip nusprendžia, turi teisę ir toliau reglamentuoti tokią veiklą nepažeisdamos Bendrijos teisės. <...>

<...>

(8) Ši direktyva tiesiogiai gina vartotojo ekonominius interesus nuo nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu. <...>

<...>

(17) Siekiant didesnio teisinio tikrumo [saugumo], pageidautina, kad būtų apibrėžta tokia komercinė veikla, kuri yra nesąžininga bet kuriomis aplinkybėmis. Todėl I priede pateikiamas išsamus visos tokios veiklos sąrašas. Tai yra vienintelė komercinė veikla, kurią galima laikyti nesąžininga nevertinant kiekvieno konkretaus atvejo, kaip numato šios direktyvos 5–9 straipsnio nuostatos. Sąrašą galima keisti tik peržiūrint šią direktyvą.“

- 4 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas yra padėti tinkamai veikti vidaus rinkai ir pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį suderinant valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, kenkiančios vartotojų ekonominiams interesams.“

- 5 Šios direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

d) „įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu“ (toliau – komercinė veikla) – bet kuris prekybininko atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams;

<...>“

- 6 Tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Ši direktyva taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta šios direktyvos 5 straipsnyje, prieš ir po komercinio sandorio dėl produkto sudarymo bei jo metu.“

7 Pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 4 straipsnį:

„Valstybės narės dėl šia direktyva derinamai sričiai priskiriamų priežasčių neapriboja nei laisvės teikti paslaugas, nei laisvo prekių judėjimo.“

8 Šios direktyvos 5 straipsnis „Nesąžiningos komercinės veiklos draudimas“ suformuluotas taip:

„1. Nesąžininga komercinė veikla draudžiama.

2. Komercinė veikla yra nesąžininga, jeigu:

a) prieštarauja profesinio atidumo reikalavimams

ir

b) iš esmės iškreipia arba gali iš esmės iškreipti vidutinio vartotojo, kurį produktas pasiekia arba kuriam yra skirtas, arba, kai komercinė veikla nukreipta į tam tikrą vartotojų grupę, vidutinio grupės nario ekonominę elgesį siūlomo produkto atžvilgiu.

<...>

4. Visų pirma nesąžininga komercinė veikla yra ta, kuri:

a) yra klaidinanti, kaip nurodyta šios direktyvos 6 ir 7 straipsnyje,

arba

b) yra agresyvi, kaip nurodyta šios direktyvos 8 ir 9 straipsnyje.

5. Tokios komercinės veiklos, kuri bet kuriomis aplinkybėmis laikoma nesąžininga, sąrašas pateikiamas I priede. Tas pats sąrašas galioja visose valstybėse narėse, ir jį galima keisti tik peržiūrint šią direktyvą.“

9 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 6 straipsnyje numatyta:

„Klaidinančia laikoma komercinė veikla, kurioje yra apgaulingos informacijos, ir dėl to ji yra neteisinga, arba kuri bet kuriuo būdu, įskaitant bendrą pristatymą, apgaulinėja arba gali apgauti vidutinį vartotoją, nors informacija ir yra faktiškai tiksli, vieno arba kelių toliau išvardintų elementų atžvilgiu, ir bet kuriuo atveju skatina arba gali paskatinti jį priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio jis kitomis aplinkybėmis nebūtų priėmęs:

<...>

d) kaina arba metodas, kuriuo ji apskaičiuojama, ar konkretaus kainos pranašumo buvimas;

<...>“

Prancūzijos teisė

10 Pagal Vartotojų kodekso redakcijos, galiojusios klostantis pagrindinės bylos aplinkybėms (toliau – Vartotojų kodeksas), L. 113-3 straipsnį „visi prekių pardavėjai arba paslaugų teikėjai turi žymėdami, ženklindami etiketėmis, skelbimais ar bet kokiais kitais tinkamais būdais informuoti vartotoją apie kainas, galimus sutartinės atsakomybės ribojimus ir konkrečias pardavimo sąlygas, vadovaudamiesi ūkio ministro įsakymuose nustatyta tvarka.“

11 Šio kodekso L. 113-1 straipsnyje nustatyta:

„Jei prekių ar produktų pardavimo arba paslaugų teikimo kainos, nustatomos pažeidžiant potvarkius, priimtus pagal 1986 m. gruodžio 1 d. Nutarimo Nr. 86-1243 1 straipsnį, kurio nuostata pakartojama L. 113-1 straipsnyje, arba pagal įsakymus, tuo pačiu tikslu priimtus pagal 1945 m. birželio 30 d. Nutarimą Nr. 45-1483 ir pereinamuoju laikotarpiu paliktus galioti pagal minėto 1986 m. gruodžio 1 d. nutarimo, pridedamo prie šio kodekso, 61 straipsnį, baudžiama bauda, numatyta už penktos klasės pažeidimus.

Ši bauda taikoma ir tuo atveju, jei pažeidžiami L. 113-3 straipsnyje dėl vartotojų informavimo apie kainas ir konkrečias pardavimo sąlygas tvarkos nustatymo numatyti įsakymai ir tuo pačiu tikslu pagal 1945 m. birželio 30 d. Nutarimą Nr. 45-1483 priimti įsakymai.

Recidyvo atveju baudžiama bauda, numatyta už pakartotinį penktos klasės pažeidimą.“

12 Pagal Vartotojų kodekso L. 113-3 straipsnį priimto 2008 m. gruodžio 31 d. Įsakymo dėl skelbimų apie kainų sumažinimą vartotojams (JORF, 2009 m. sausio 13 d., p. 689, toliau – 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymas) 1 straipsnio 2 punktą tuo atveju, kai „prekybos vietose ar elektroninėse prekiautojų svetainėse vartotojams reklamuojamas kainų sumažinimas, ženklinant, žymint etiketėse ar skelbimuose pagal tuo metu galiojančias teisės nuostatas, be sumažintos kainos, reikia nurodyti ir 2 straipsnyje apibrėžtą referencinę kainą.“

13 Šio įsakymo 2 straipsnyje numatyta:

„1. Šiame įsakyme nurodyta referencinė kaina negali būti didesnė, nei reklamuojančio asmens nustatyta mažiausia kaina, faktiškai taikoma panašiai prekei ar paslaugai toje pačioje mažmeninės prekybos vietoje arba nuotolinės prekybos svetainėje per paskutines trisdešimt dienų iki reklamos paskelbimo. Tokia nustatyta referencinė kaina gali būti palikta tuo atveju, kai kainos sumažinimas iš eilės skelbiamas per tą pačią komercinę operaciją, bet ne ilgiau kaip vieną mėnesį nuo pirmojo sumažintos kainos paskelbimo, arba per tą patį išpardavimo ar likvidavimo laikotarpį.

Prekybos kodekso L. 450-1 straipsnyje nurodytų pareigūnų prašymu reklamuojantis asmuo privalo pateikti sąskaitas, važtaraščius, užsakymus, kasos kvitus arba bet kokią kitą dokumentą tam, kad pateisintų visas kainas, kurias jis faktiškai taikė per minėtą laikotarpį.

2. Reklamuojantis asmuo taip pat gali nurodyti kaip referencinę kainą produkto gamintojo ar importuotojo rekomenduojamą kainą arba didžiausią kainą, nustatytą remiantis ekonominio reguliavimo nuostata.

Tokiu atveju jis privalo įrodyti Prekybos kodekso L. 450-1 straipsnyje nurodytiems pareigūnams tokių nuorodų tikrumą ir tai, kad tokias kainas įprastai taiko kiti to paties produkto platintojai.

3. Tuo atveju, jeigu panašaus produkto anksčiau nebuvo prekyboje toje pačioje mažmeninės prekybos vietoje arba nuotolinės prekybos svetainėje ir jeigu tokiai prekei nebetaikoma gamintojo arba importuotojo rekomenduojama kaina, 1 straipsnyje nurodyti skelbiami kainų sumažinimai gali būti apskaičiuojami pagal paskutinę, bet ne vėliau kaip likus trejiems metams iki reklamos paskelbimo rekomenduojamą kainą.

Šiuo atveju skelbime apie kainos sumažinimą reikalaujama šalia referencinės kainos pateikti įrašą „*prix conseillé*“ (rekomenduojama kaina) kartu nurodant metus, kuriais ši kaina taikyta.

Prekybos kodekso L. 450-1 straipsnyje nurodytų pareigūnų prašymu reklamuojantis asmuo privalo pateisinti rekomenduojamos kainos tikrumą ir tai, kad ji buvo taikoma.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 14 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, 2009 m. spalio 16 d. Žirondos departamento Gyventojų apsaugos direkcijos tarnybos surašė protokolą, kuriame nustatė kelis 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo nuostatų pažeidimus.
- 15 Iš tikrųjų, minėtos tarnybos konstatavo, kad teikdama pasiūlymus pirkti sumažinta kaina savo administruojamoje elektroninės prekybos svetainėje *Cdiscount* nenurodė referencinių arba gamintojo rekomenduojamų kainų iki jų sumažinimo. Tačiau, referencinės kainos nepaskelbimas arba nepažymėjimas prekiautojo skelbime apie kainos sumažinimą laikomas pažeidimu pagal minėto įsakymo ir Prekybos kodekso L. 113-3 straipsnio nuostatas ir užtraukia baudžiamąją atsakomybę.
- 16 *Cdiscount* buvo iškviesta į *tribunal de police de Bordeaux* (Bordo baudžiamųjų bylų teismas) (Prancūzija), šis pirmojoje instancijoje atmetė jos argumentus dėl 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo neatitikties Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos nuostatomis ir pripažino teisią kalta dėl inkriminuojamų pažeidimų.
- 17 Dėl šio sprendimo *Cdiscount* pateikė apeliacinį skundą *cour d'appel de Bordeaux*, šis 2013 m. liepos 5 d. sprendimu jį paliko galioti motyvuodamas tuo, kad referencinės kainos žymėjimas arba skelbimas savaimė nėra komercinė veikla, o turi būti vertinamas kaip vienas iš komercinės veiklos, vykdomos skelbiant apie kainų sumažinimą, įgyvendinimo būdų. Taigi, toks žymėjimas arba skelbimas nepatenka į minėtos direktyvos taikymo sritį.
- 18 Apeliaciniam teismui patvirtinus apkaltinamąjį nuosprendį, *Cdiscount* pateikė kasacinį skundą.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, viena vertus, nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatose įtvirtintas draudimas yra taikomas bet kuriomis aplinkybėmis ir kad, kita vertus, Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvoje nustatytas veiklos, kuri visais atvejais laikoma nesąžininga, išsamus sąrašas, o jos 5–9 straipsniuose numatyta, kad į minėtą sąrašą neįtraukta komercinė veikla gali būti laikoma nesąžininga tik kiekvienu konkrečiu atveju atlikus vertinimą.
- 20 Kadangi sprendimas nagrinėjamoje byloje priklauso nuo Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos aiškinimo, *Cour de cassation* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal [Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos] 5–9 straipsnių nuostatas neleidžiama, kad kainų sumažinimai, kurie nėra apskaičiuojami pagal teisės aktų nustatytą referencinę kainą, būtų draudžiami visais atvejais, nepaisant tokių sumažinimų galimo poveikio vidutinio vartotojo sprendimui?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Remiantis Procedūros reglamento 99 straipsniu, jeigu atsakymą į pateiktą prejudicinį klausimą galima aiškiai nustatyti iš teismų praktikos, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.
- 22 Šioje byloje reikia taikyti minėtą straipsnį.
- 23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, numatančios bendrą skelbimų apie kainų sumažinimą, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, draudimą.

- 24 Siekiant atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia nustatyti, ar pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinomis 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo 1 straipsnio 2 punkto ir 2 straipsnio nuostatomis siekiama vartotojų apsaugos tikslų, todėl jos gali patekti į Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos taikymo sritį.
- 25 Iš tikrųjų, pagal šios direktyvos 8 konstatuojamąją dalį ji „tiesiogiai gina vartotojo ekonominius interesus nuo nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu“ ir siekia užtikrinti, visų pirma kaip nustatyta jos 1 straipsnyje, „aukštą vartotojų apsaugos lygį suderinant valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, kenkiančios vartotojų ekonominiams interesams“ (Nutarties *INNO*, C-126/11, EU:C:2011:851, 27 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 26 Tačiau pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 6 konstatuojamąją dalį į jos taikymo sritį nepatenka nacionaliniai teisės aktai dėl nesąžiningos komercinės veiklos, pažeidžiantys „tik“ konkurentų ekonominius interesus arba susiję tik su prekybininkų sandoriais (Nutarties *INNO*, C-126/11, EU:C:2011:851, 28 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 27 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas aiškiai neišreiškė nuomonės dėl 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo siekiamų tikslų.
- 28 Tačiau reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą, neturi teisės išreikšti nuomonės dėl vidaus teisės nuostatų aiškinimo, nes ši užduotis išimtinai tenka prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Pagal Europos Sąjungos ir nacionalinių teismų kompetencijų paskirstymą Teisingumo Teismas turi atsižvelgti į prejudicinių klausimų faktines ir teises aplinkybes, nurodytas sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą (Nutarties *Koukou*, C-519/08, EU:C:2009:269, 43 punktą ir jame nurodyta teismo praktika; Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 27 punktą).
- 29 Tad ne Teisingumo Teismas, o prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas turi nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatomis, t. y. 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo 1 straipsnio 2 punktu ir 2 straipsniu, iš tiesų siekiama vartotojų apsaugos tikslų, kad išsiaiškintų, ar tokios nuostatos gali patekti į Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos taikymo sritį (Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 28 punktą).
- 30 Jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas padarytų teigiamą išvadą, dar reikia nustatyti, ar pagrindinėje byloje draudžiami skelbimai apie kainų sumažinimą, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, yra laikomi komercinė veikla, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 2 straipsnio d punktą, ir dėl to jiems taikomos šios direktyvos nuostatos (šiuo klausimu žr. Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 29 punktą).
- 31 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 2 straipsnio d punkte „komercinė veikla“, vartojant ypač plačią formuluotę, apibrėžta kaip „bet kuris prekybininko atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams“ (Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 30 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 32 Reikia nurodyti, kad tokie kainų sumažinimai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kurie turi paskatinti vartotojus pirkti produktus elektroninės prekybos svetainėje, aiškiai patenka į ūkio subjekto komercinės strategijos sritį ir ja tiesiogiai siekiama skatinti ir vykdyti šio subjekto atliekamą pardavimą. Iš to matyti, kad tokie kainų sumažinimai yra komercinė veikla, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 2 straipsnio d punktą, ir dėl to patenka į šios direktyvos taikymo sritį (šiuo klausimu žr. minėtos Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 31 punktą).

- 33 Tai nustačius, dar reikia patikrinti, ar Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva draudžiamos 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo 1 straipsnio 2 punkto ir 2 straipsnio nuostatos, numatančios skelbimų apie kainų sumažinimą, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, draudimą.
- 34 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, kaip aiškiai nurodoma jos 4 straipsnyje, visiškai suderinamos taisyklės dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos, susijusios su vartotojais, todėl valstybės narės, net siekdamos užtikrinti aukštesnį vartotojų apsaugos lygį, negali imtis griežtesnių priemonių, negu nustatytos šioje direktyvoje (minėtos Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 33 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 35 Taip pat reikia pažymėti, kad šios direktyvos 5 straipsnyje išdėstyti kriterijai, leidžiantys nustatyti aplinkybes, kuriomis komercinė veikla laikytina nesąžininga, todėl draudžiama.
- 36 Pavyzdžiui, pagal šio straipsnio 2 dalį komercinė veikla yra nesąžininga, jeigu prieštarauja profesinio atidumo reikalavimams ir iš esmės iškreipia arba gali iš esmės iškreipti vidutinio vartotojo ekonominių elgesį dėl siūlomo produkto.
- 37 Be to, Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 5 straipsnio 4 dalyje visų pirma išskirtos dvi aiškios nesąžiningos komercinės veiklos kategorijos, t. y. „klaidinanti veikla“ ir „agresyvi veikla“, kurios atitinka specialius atitinkamai šios direktyvos 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytus kriterijus.
- 38 Galiausiai šios direktyvos I priede nustatytas išsamus 31 komercinės veiklos atvejo, pagal šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalį laikomo nesąžiningu „bet kuriomis aplinkybėmis“, sąrašas. Todėl, kaip aiškiai nurodyta šios direktyvos 17 konstatuojamojoje dalyje, tik šią komercinę veiklą galima laikyti nesąžininga, nevertinant kiekvieno konkretaus atvejo pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 5–9 straipsnių nuostatas (Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 39 Kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės nuostatas, neginčijama, kad veikla, kuria pranešama vartotojams apie kainų sumažinimus, nenurodant referencinės kainos žymint arba skelbiant kainas, nenumatyta Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos I priede. Todėl tokia veikla negali būti draudžiama apskritai, tai įmanoma tik atlikus specialią analizę, leidžiančią nustatyti nesąžiningą veiklos pobūdį (šiuo klausimu žr. Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 38 punktą).
- 40 Tačiau reikia konstatuoti, kad pagal 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo 1 straipsnio 2 punktą ir 2 straipsnį skelbimai apie kainų sumažinimus, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, yra draudžiami apskritai, todėl nėra būtina atsivėlgti į faktines kiekvieno atvejo aplinkybes siekiant nustatyti, ar atitinkamas komercinis veiksmas yra „nesąžiningo“ pobūdžio, vadovaujantis Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 5–9 straipsniuose įtvirtintais kriterijais (šiuo klausimu žr. Nutarties *Wamo*, C-288/10, EU:C:2011:443, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 41 Šiomis aplinkybėmis į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriose numatytas bendras draudimas ir nereikalaujama kiekvienu atveju vertinti, ar skelbimai apie kainų sumažinimus, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, yra sąžiningo pobūdžio, jeigu šiomis nuostatomis siekiama vartotojų apsaugos tikslų. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar taip yra pagrindinėje byloje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriose numatytas bendras draudimas ir nereikalaujama kiekvienu atveju vertinti, ar skelbimai apie kainų sumažinimus, kuriuose žymint arba skelbiant kainas nenurodoma referencinė kaina, yra sąžiningo pobūdžio, jeigu šiomis nuostatomis siekiama vartotojų apsaugos tikslų. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar taip yra pagrindinėje byloje.

Parašai.